

# Да живееш новия живот



---

„...а бивайте един към друг благи, милосърдни;  
прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа  
е простил на Вас” (Еф. 4:32).

## Претенция ли е?

### ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Еф. 4:1-3

Джон\* бе роден и израсна в условията на расова сегрегация в Южна Африка. Той бе отгледан с идеята, че белия човек никога не трябва да става близък с черния.

За първи път той напуска Южна Африка през 1994, за да посети един приятел, който бил емигрирал в едно малко, бедно общество в южната част на Замбия. „Бях удивен от това, което видях, когато пристигнах в къщата на моя приятел“, разказва Джон. „Той седеше и се хранеше на една маса със своите чернокожи работници. За първи път в живота си видях бял човек да яде заедно с черен. Не бях сигурен, че аз бих могъл

Ти си нов човек, когато си в Христос. Твоите стари ценности вече не са водещи в живота ти. В теб се развива нов начин на мислене и отношение към нещата. „...не аз живея, но Христос живее в мене“ (Гал. 2:20).

Промяната в Джон бе истинска. Той не се преструваше, за да извлече полза от това. Това е обещанието на Бога чрез Исус Христос към всички, които идват при Него (Еф. 3:16-18).

Тази седмица ще разгледаме една от темите, които съставляват основата на християнския живот: да живееш новия живот. Не е достатъчно да твърдиш, че си приятел с Христос, а в същото време да не показваш принципите, които Той каза, че ще се излъчват от Неговите последователи.

В писмото си към Ефесяните Павел се опитва да покаже важността на това животът, който живеем да бъде за пример, щом сме в Христос. „Прочее, това казвам и заявявам в Господа, да не се обхождате вече, както се обхождат и езичниците, по своя суетен ум, помрачени в разума, и странни на живота от Бога поради невежеството, което е в тях, и поради закоравяването на сърцето им“ (Еф. 4:17,18).

Христос кани всеки да дойде при Него (Мат. 11:28). Той ни призовава да се учим от Него; само тогава можем да живеем християнски живот в пълнота. Това е фокусът на урока за тази седмица.

\*Не е истинското му име.

**Промяната в Джон бе истинска.**

Неделя  
20 Ноември

## Протяна и продължаване

### СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Рим. 1:26-32; 3:10-18; 12:2; 1 Кор. 2:9-16; Еф. 4:17-32; Фил. 4:8,9

### Човешкото естество по наследство (Рим. 3:10-18)

Ние се раждаме грешници. Това ни отделя от святостта и ни причинява всякакво зло. Ако продължим да вършим грях, Бог се отделя от нас и няма да ни чуе. „Но вашите беззакония са ви отлъчили от Бога ви, и вашите грехове са скрили лицето Му от вас, та не ще да чува. Защото ръцете ви са осквернени от кръв, и пръстите ви от беззаконие; устните ви говорят лъжи; езикът ви мърмори нечестие“ (Исая 59:2,3).

В писмото си до Римляните Павел също насочва вниманието на църквата към естественото състояние на човечеството: „Няма праведен ни един“ (3:10). Човешкото сърце е егоистично и пълно със самоунищожителни наклонности.

**Удивително е да отбележим колко много Бог желае да ни открие.**

„Като дойде да живее с нас, Исус трябваше да разкрие Бога и на хората и на ангелите“<sup>1</sup>. Призовани сме да подражаваме на Христос в живота си, за

да избягаме от греховете, които са резултат от себично поведение.

### Живот без Христос (Рим. 1:26-32)

Само чрез Божествена намеса човек може да каже какво е приемливо пред Божие лице.

Без Христос и присъствието на Святия Дух, човечеството не може да направи разлика между святост и несвятост. Характеристиките, споменати от Павел в Римляни 1:29-31, няма да предизвикат никакви резултати в някой, който не познава Бога.

На тези, които са направили Христос център на живота си, обаче, Святия Дух постоянно дава сила, за да живеят свят живот.

### Начинът да преодолееш (Рим. 12:2)

Иронично е да се отбележи, че въпреки нашето по наследство паднало естество, Бог не желае да се съобразяваме с начина на живот на този свят. Това е, защото Той ни е дал средствата да преодолеем човешката си природа. Вярващите трябва да бъдат съзнателни хора; такива, на които не могат да повлияят лесно злите сили в този свят. Можем да избягаме от покварата на този свят, ако позволим да бъдем преобразени „чрез обновяването на ума си“ (Рим. 12:2).

Би трябвало да желаем да позволим на Христос да промени начина, по който гледаме на живота. В това отношение Той ще ни преобрази чрез присъствието на Святия Дух и ще ни подготви да заемем точните места в Божието семейство. Само когато сме отмахнали настрана светските

---

удоволствия, само тогава Той може да ни възложи по-голямата отговорност да бъдем посланици в този свят.

## **Вестители в света (1Кор. 2:9-16)**

Тези, които са позволили на Бог да промени умовете им, са привилегирани да познават пътищата Му и да се учат от Него. Удивително е да отбележим колко много Бог желае да разкрие тайните на Своето царство на тези, чиито умове са били променени към Неговите пътища. Това, което Бог е приготвил за светиите, е извън представите на този свят. „Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любяат“ (1Кор. 2:9).

Като църква, Адвентистите от 7-я ден са получили огромна светлина, по отношение нещата на Божието царство. Чрез Духа на пророчеството Бог е показал на църквата неизмеримата истина, че оставаме без извинение, ако не сме добри вестители в света. „Чудесна привилегия е да бъдем способни да разберем Божиата воля така, както е разкрита в сигурното пророческо слово. Това поставя върху нас тежка отговорност. Бог очаква от нас да предадем на други знанието, което ни е дал. Неговата цел е Божествените и човешките средства да се обединят в прокламирането на предупредителната вест“<sup>2</sup>.

## **Продължавай (Еф. 4:17-32; Фил. 4:8,9)**

Павел ни окуражава да не спираме и да не се връщаме към пропилените си години, след като веднъж сме получили пълното познание на Божиата истина чрез Исус Христос. Трябва да подражаваме на Христос по всички начини и тази промяна трябва да бъде видяна от света, защото това е, което сме: нови създания (1Кор. 5:17).

„Тези, които са били погребани с Христос в кръщението, трябва да възкръснат за нов живот, като представят на живо живота на Христос“<sup>3</sup>.

Съвестта ни трябва да е ясна, мислите ни чисти, а делата ни изпълнени с християнски ценности и стандарти. Не би трябвало да позволяваме думите и делата ни да си противоречат едни на други. В своя нов живот трябва да сме свободни да говорим на другите така, както правеше и Павел: „Това, което сте и научили, и приели, и чули, и видели в мене, него вършете; и Бог на мира ще бъде с вас“ (Фил. 4:9).

След като веднъж умовете ни са били обновени, според Божиата воля, би трябвало да продължим напред и никога да не поглеждаме назад. Христос е обещал голяма награда за тези, които останат верни докато Той се върне.

## **КАК МИСЛИТЕ**

1. Ако кръщението ни означава да умрем и да възкръснем за нов живот с Христос, какво би трябвало да бъде отношението ни към миналото ни?

2. Защо, като вярващи, трябва да сме загрижени за добруването на невярващите?

---

1. „Животът на Исус“, стр. 19.

2. „Свидетелства към църквата“, т. 9, стр. 19.

3. Пак там, стр. 20.

## Една проститутка става ученик

### СВИДЕТЕЛСТВО

Лука 7:47

„Смятаха Мария за голяма грешница, но Христос знаеше обстоятелствата, които бяха оформили нейния живот. Можеше да угаси всяка искра на надежда в душата ѝ, но не го направи. Той я измъкна от отчаянието и гибелта. Седем пъти тя бе чула гласа Му да смърдя демоните, завладели сърцето и ума ѝ. Бе чула силните Му викове към Отца заради нея. Разбра колко оскърбителен е грехът за Неговата неопетнена чистота и тя победи с Неговата сила.

Докато за човешките очи нейният случай бе безнадежден, Христос съзря в Мария способностите ѝ за добро. Изкупителният план дава на хората големи възможности. Те трябва да се осъществят в Мария. Чрез Неговата благодат тя стана участничка в Божественото естество. Тази, която бе паднала и чийто дух бе станал жилище на демони, се свърза тясно със Спасителя като ученичка и служителка. Седеше при нозете Му и се учеше

**„Преди да бъде обвинен от човеци, (Закхей) вече бе изповядал своя грях“.**

от Него. Изля скъпоценно миро над главата Му и изми нозете Му със сълзите си. Стоя при кръста и Го последва до гроба. Отиде първа на гроба след възкресението Му и първа разгласи вестта, че е възкръснал<sup>1</sup>.

„Христос ясно учеше, че тези, които постоаянстват в греха трябва да бъдат отделени от църквата, но Той не ни е дал работата да съдим характера и мотивите. Той познава нашето естество твърде добре, за да ни довери тази работа. Ако се опитаме да изкореним от църквата тези, за които предполагаме, че не са истински християни, със сигурност ще допуснем грешки. Често считаме за безнадежден случай точно хората, които Христос привлича при Себе Си“<sup>2</sup>.

„Преди още да бе видял лицето на Христос, Закхей бе започнал да върши неща, свидетелстващи, че е истински каещ се. Преди да бъде обвинен от човеци, той вече бе изповядал своя грях. Бе се поддал на убеждаванията на Светия Дух и бе започнал да прилага на дело думите, записани както за древния Израил, така и за нас“<sup>3</sup>.

### КАК МИСЛИТЕ

1. Господ ни е призовал от тъмнината в Своята чудна светлина. Какво прави вашата местна църква с тази светлина? Бъдете конкретни.

2. Какво е отношението ви към хората, които са като Мария и Раав (ако има такива) в местната ви църква?

1. „Живота на Исус“, стр. 568.

2. „Притчи Христови“, стр. 71.

3. „Живота на Исус“, стр. 555.

# Отключване на тайните

## ЧЕРНО НА БЯЛО

Еф. 2:12

Павел, авторът на това послание, прекара почти три години в Ефес в плодосно служене. Той създаде много близки приятелства. Поздравът му в това писмо се прилага не само за църквата в Ефес, но и за световната църква.<sup>1</sup>

Тази книга също така е позната като евангелие на взаимоотношенията: между Бог и Неговата църква, езичници и не-езичници, съпрузи и съпруги, и Христос и църквата. Тя е отключила тайните, които са съществували между евреите и езичниците.

Павел писа във време и обстоятелства, които добре формират контекста на посланието: когато кървавият Нерон беше император, и разпуснатост, разкош и убийства изобилстваха. Тогаво единството с Христос е било жизнено важно. Той пишеше на църква състояща се от евреи и езичници, обрязани и необрязани, азиатци и европейци, роби и свободни, всички те като символ на един разрушен свят, който трябваше да бъде възстановен към обща цел в Христос. Писмото изискваше единство на църквата, расата, личността, семейството (мъже, жени и деца), не само в доктрина и организация, но също и в Христос като Глава (Еф. 5:22; 6:4).

Посланието към Ефесяните е писмо писано към църквата по време на слаби взаимоотношения на личността към семейството, на семейството към нацията, на нацията към расата, и на всички тях към църквата и Бога. Като отговор Павел представи Христос като център и край на всички неща, изработващ Своята цел чрез църквата, „да се събере в Христа всичко“ (Еф. 1:10).

Чрез написаното от Павел в това послание бяха премахнати бариери. Да бъдеш римлянин дава ясно представа за това как езичниците премахваха бариери чрез откриване на тайни (Еф. 3:1,3,6,7).

„Божието слово, подобно на характера на своя Автор, представя тайни, които никога не могат напълно да бъдат осмислени от ограничени същества. Но Бог е дал в Писанията достатъчно доказателства за техния Божествен авторитет. Неговото собствено съществуване, характерът Му, истинността на Неговото слово, са установени чрез свидетелство, което апелира към нашия разум; и това свидетелство е много голямо... Нямаме причина да се съмняваме в Божието слово, когато не разбираме тайните на Неговото провидение... Тайните на Библията, далеч от това да бъдат средство против самата нея, са сред най-силните доказателства за нейното Божествено вдъхновение“<sup>2</sup>.

**Нямаме причина да се  
съмняваме в Божието  
слово.**

## КАК МИСЛИТЕ

1.Посланието към Ефесяните е книга за организацията и отношенията. Също така е книга с тайни. Как обясненията на Павел за реда и разкриването на тайните преодолява бариерите?

2.Във време на социален хаос, когато взаимоотношения и структури от всички видове се разпадаха, Павел ясно обяснява реда и единството, които трябваше да съществуват в ранната християнска църква. Кои бе единствения източник, авторитет и обединяващ елемент във всички негови обяснения?

3.Кой е източника на авторитет за светските социални идеи относно взаимоотношенията?

1. „Агвентен Библейски Коментар“, т. 6, стр. 993.

2. „Възпитание“, стр. 169,170.

## Събрани отново В небето

### ИМА КАК

Еф. 4:20-22

„Посланието към Ефесяните показва как Божията благодат, дадена свободно на Неговите избрани, им осигурява настояща позиция и настоящи благословения толкова високи, колкото небето е над земята”<sup>1</sup>.

„Ако ушите ни са отворени да Го чуем и ако имаме желание да бъдем учени от Него, характера и поведението ни ще бъдат в контраст с тези на не спасените. ИСТИНАТА „В Исус”, за която се говори в стих 21, е представена в скромния живот на Исус на земята и тъй като истината е в Исус, да познаваме Него означава да познаваме Истината”<sup>2</sup>.

„Когато упоритата, своенравна воля се освобождава и се поддава напълно на притегателността на Божиите небесни ангели, извършва се едно чудо. Същото става и когато измаменият човек започва да разбира моралната истина”<sup>3</sup>.

„Докато учим повече от Него, който е възвишен до Божията дясна ръка, по-правилно оценяваме и разбираме практическата истина, която виждаме в поведението Му като човек на земята. Въпреки че плътското естество остава в човека, който е срещнал Исус, то не доминира повече. Има нов контролиращ фактор: той е облякъл новия човек, който е в съгласие с Божието естество, създаден в правда и святост на Истината. Святост - това е любов към доброто и омраза към злото. Но истината от Бога решава кое е Добро и кое е зло, а не човешката съвест или мнения”<sup>4</sup>.

**Един християнин не би трябвало да скрива доброто, което е получил от Христос.**

През пролетта, цветята цъфтят смело в различни цветове, за да привличат птици и насекоми да долетят за техния сладък нектар, като по този начин помагат на цветето да даде плод чрез опрашване (Деян. 2: 46,47). По подобен начин християнина не би трябвало да скрива доброто, което

е получил от Христос, но би трябвало да го споделя открито с други.

Какво е необходимо, за да достигне цветето състояние, при което птиците ще бъдат привлечени към него?

1. Да се постави разсада в добра почва. Новороденият християнин трябва да приема светлото на Господа постоянно.

2. То трябва да бъде напоявано редовно. Новото създание трябва постоянно да се учи от свящото слово на Бога с молитва. Това ще помогне да се укрепи новия християнски характер.

3. Трябва да бъде подрязвано. Трябва да позволяваме на Бога чрез Святия Дух да премахва лошите навици и характерни черти и да ги заменя с такива, които са в съгласие с новия живот.

### КАК МИСЛИТЕ

Мислите ли, че е необходимо да се срещате с други християни, за да растете в новия живот? Обяснете отговора си.

1. Л.М.Грант, „Бележки върху Посланието към Ефесяните”.

2. Пак там.

3. „Живота на Исус”, стр. 407.

4. Грант, пак там.

# Да Вървим В пътя на Царя

## МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Еф. 4:22-25

Истинският християнски път, който привлича делото на промяна на характера включва радикална промяна на навици и действия. Някои християни вярват, че процесът на промяна от тъмнината на този свят към небесната светлина, е напълно тихен веднага, когато те приемат Христос като тих личен Спасител. Те си мислят, че чувството за присъствието на Святия Дух запечатва всичко това и сякаш вече няма битки, които трябва да бъдат спечелени, били те вътрешни или външни. Но, това може да не е така в християнската битка.

„Вярно е, че понякога хората се засрамват от своите погрешни пътища и се отказват от някои лоши навици, преди още да осъзнаят, че всъщност Христос ги привлича към Себе Си. Но винаги когато правят усилие в тази насока от искрено желание да вършат правото, всъщност Христовата сила е, която ги привлича. Едно влияние, което те не съзнават, работи в душата им, съвестта им се пробужда и техният живот се променя. И когато Христос обърне вниманието им върху кръста, за да видят Онзи, Когото техните грехове са проболи, тогава заповедта засяга съвестта им. Пред тях се разкрива нечестията на собствения им живот, дълбоко стаенният в душата грях. Те започват да разбират по нещо от Христовата правда и възкликват: „Какво е грехът, та изисква такава жертва за освобождаването на всички, които са му се подчинили. Необходима ли беше тази любов, такава жертва, всички тези унижения, за да не загинем, но да имаме вечен живот?“\*

**„Необходима ли беше  
тази любов, такава  
жертва, всички тези  
унижения?“**

Делото на промяна, което води към нов живот се забелязва в живота на тези, които са обърнали по-голямо внимание на Голгота, и в тях се открива нов начин на живот в характер, ценности, отношения и мотиви.

## КАК МИСЛИТЕ

1. Защо вярата не се изразява като чувство в пътя на християнина?
2. Как новите членове могат да открият духовните си гарби, като начин за назидаване на Христовото тяло?
3. „Вярно е, че понякога хората се засрамват от своите погрешни пътища и се отказват от някои лоши навици, преди още да осъзнаят, че всъщност Христос ги привлича към Себе Си. Но винаги когато правят усилие в тази насока от искрено желание да вършат правото, всъщност Христовата сила е, която ги привлича“. Означава ли това, че има хора, които са обърнати, но не познават все още Христос лично? Защо или защо не? Каква стъпка в обръщането е това описание на желанието да вършиш правото и да се опитваш да промениш пътищата си?

\*Пътя към Христа, стр. 27.



## **ИЗСЛЕДВАНЕ**

Еф. 4:22-32

### **С ДВЕ ДУМИ**

Въпреки че биваме спасени само по благодат, ние сме спасени *за* напълно нов живот. Този нов живот ще се изрази в радикално променени отношения с другите хора, защото следваме Христовия закон на любов. Ценностите и стандартите ни ще бъдат ясно различни от тези на света, защото Исус е станал нашия Стандарт. Християнския живот е процес на растене в благодатта, докато със силата на Святия Дух се стремим да наподобим Исусовия начин на живот.

### **А ЗАЩО НЕ**

- Седнете с ваш родител или прародител и прегледайте снимки от времето, когато сте били бебе или от детството ви. Поканете ги да споделят истории за свързани с вашето израстване и помислете как процеса на растене до зрялост, отразява процеса на растене до зряло християнство.

- Напишете писмо на някой, от чиято християнска вяра и пример се възхищавате. Кажете му конкретно кои качества уважавате в него, като отдадете слава на Бога за делото, което Той е извършил в живота му.

- Направете колаж от снимки изрязани от списания, вестници и др., които показват хора заети с дейности, които вярвате, че показват новия живот в Христос.

- Доброволно отделете един ден, за да помогнете на някой, който е в нужда и не може да ви се отплати. Може да се погрижите за бебето на самотен родител, да раздадете храна в приют за бездомни, да ремонтирате автомобил, да поправите компютър, или да поправите нещо на някой възрастен съсед.

- Хореографирайте или изпълнете пантомима или танц, които изобразяват процеса на растене в природата. В изпълнението използвайте песента „Растене“ от Уейн Уотсън или друга подходяща мелодия.

- Прекарайте време в игра или грижа за бебе или малко дете, след това напишете уводна статия за това как вие виждате бъдещото израстване на това дете до зрялост и как това отразява вашето собствено израстване в Христос.

### **ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ**

„Пътя към Христа“, „Израстване в Христос“, „Работата и живота“.  
К.С.Люис, „Почти християнство“, кн. ≤V, гл. 10,11.